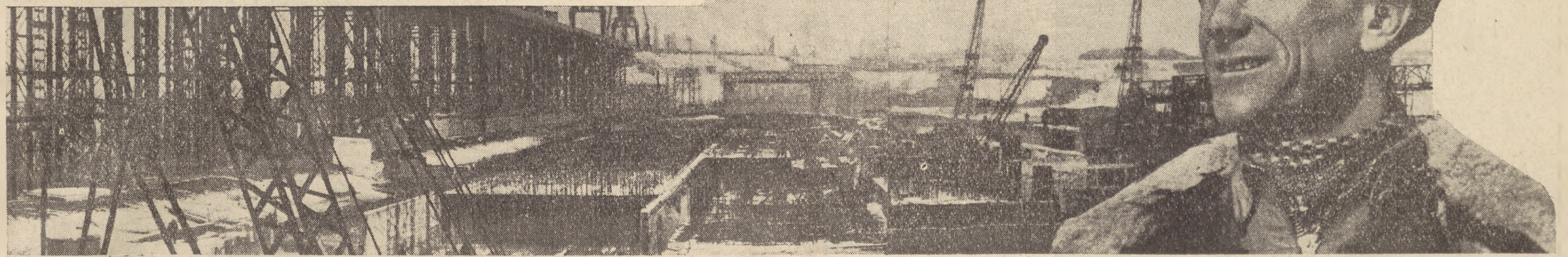

po prostu

STUDENCKIE CZASOPISMO SPOŁECZNO-LITERACKIE

W czasie kiedy wysiłki całego narodu skierowane są w kierunku pełnego wykonania planu drugiego roku Sześciolatki, żadna dziedzina produkcji nie może pozostawać w tyle za planem, od którego wykonania zależy szybkie odrobienie zaoferowania — w naszym przypadku — zaoferowania w dziedzinie zdrowotności kraju.

Plan 6-letni na odcinku Służby Zdrowia postawił przed akademiami medycznymi jako czołowe zadanie: „wyszkolić odpowiednią ilość kwalifikowanych fachowców, oddać w drugim roku Planu w służbę mas pracujących tych studentów, którzy do czerwca 1950 roku wysłuchali pięć lat na wydziale lekarskim”.

Zebrań dane, kontrola wykonania w terenie i analiza wyników budzą poważne obawy, że wydziały lekarskie akademii medycznych nie wykonują we właściwym czasie tego zadania.

Gdzie tkwi przyczyna i kto odpowiedzialny jest za ten stan?

Odpowiedzialnymi za wykonanie planu na tym odcinku są nie tylko władze akademickie i cała dydaktyczna. Odpowiedzialną również jest studująca młodzież i jej aktywność. Odpowiedzialnymi są kierownicy Wydziałów Zdrowia i kierownicy zakładów Służby Zdrowia zatrudniający na stanowiskach lekarskich studentów lat wyższych i absolwentów. Kierownicy ci nie doceniając tego zadania angażują do pracy bez zgody dziekana studentów z dużymi założeńiami, nie stwarzając tym studentom odpowiednich warunków, nie rozplanowując ich zajęć w ten sposób, by umożliwić im zdawanie egzaminów.

Odpowiedzialne są wreszcie i związki zawodowe pracowników Służby Zdrowia ponieważ przywiązują za mało wagi do tego zagadnienia.

Program zajęć Politechniki Warszawskiej wymaga usprawnienia

Jest niewątpliwie faktem, że studia na Politechnice są bardzo intensywne, że wymagają one od studentów bardzo dużo wysiłku i wysokiego stopnia organizacji pracy umysłowej.

Jednym z czynników, który wpływa na organizację pracy studenta, na jego należyte przygotowanie się do egzaminów, systematyczną naukę — jest niewątpliwie należyte ułożenie przez władze uczelni programu zajęć. Dobrze ułożony program pozwala m. in. studentowi poświęcić większą ilość czasu na systematyczną naukę, pozwala mu w konsekwencji na lepsze przygotowanie się do egzaminów. Stąd tak duże znaczenie należyte ułożenie programu zajęć.

Pragnąłbym w niniejszym artykule zająć się programem zajęć na Politechnice Warszawskiej, wysunąć pewne propozycje, których uwzględnienie ulepszyłoby istniejący program, dałoby studentom więcej czasu na naukę.

PRZERWY „OKIENKA”...

W bieżącym roku akademickim nastąpiło połączenie dwu warszawskich wyższych uczelni technicznych: Szkoły Inżynierskiej im. Wawelberga i Rotwanda i Politechniki Warszawskiej. Po połączeniu wyszły na jaw bardzo pouczające rzeczy.

Na obu uczelniach istniały wydziały mechaniczne i elektryczne. Wykładali na nich w wielu wypadkach ci sami profesorowie. Tymczasem po połączeniu okazało się, że istnieje poważna różnica między studentami dawnego „Wawelberga” i Politechniki. Studenci „Wawelberga” mają albo mniejsze założeńia, albo założeńia w ogóle nie mają. Czyżby na dawnym „Wawelbergu” byli lepsi studenci, a na Politechnice gorsi? No, bo jeśli chodzi o stopień uzyskane przez studentów „Wawelberga” u profesorów Politechniki wykładowców w SIW — to są one lepsze niż studentów Politechniki.

Dr HENRYK BERGER

Nacz. Wydz. Organizacji Studiów Wyższych w Min. Zdrowia.

Skończyć z przeciąganiem studiów w Akademii Medycznych

Niesposób tolerować takiego stanu, że niektóre akademie medyczne nie posiadają adresów swych absolwentów, nie wiedzą gdzie ich absolwenci pracują i na jakich warunkach, nie interesują się ich założeńiami i nie czynią zabiegów, które poprawiłyby ten stan.

Każdy absolwent medycyny — terminu tego używam jedynie dla lepszego zrozumienia się — to student, który ma za sobą 5 lat pracy na wydziale lekarskim, przed którym stoi jeszcze obowiązek studenta, obowiązek złożenia egzaminów końcowych i otrzymania dyplomu, i który w krótkim czasie po odbyciu studiów wstąpił wien w okres samodzielnego wykonywania zawodu lekarza, zawodu ciężkiego i odpowiedzialnego, zawodu, który decyduje o zdrowiu i zdolności do pracy a częstokroć i o życiu ludzkim.

Każdy absolwent winien być obiektem ewidencji, dotyczący w ostatniej fazie swej pracy ścisłą opieką władz akademickich, profesorów i ich asystentów, kontrolowany w postępach, a zezwolenie na pracę zarobkową udzielane być winno jedynie tym absolwentom, co do których posiadamy pewność, że w przepisany terminie spełnia obowiązek studenta i zakończy studia.

W głównej jednak mierze terminowe dostarczenie naszej Służbie Zdrowia zaplanowanej ilości lekarzy zależy od wysiłku samych absolwentów. Ich rola jest kluczowa, ich rola obok wysiłku profesorów i asystentów decyduje o zasadniczym procesie produkcyjnym Akademii.

Absolwenci winni pamiętać o tym, że dyplom jest uwieńczeniem ich pracy na studiach i sprawdzianem należytego wykorzystania tych wszystkich teoretycznych i praktycznych możliwości opanowania zawodu, jakich dostarczyła im wyższa uczelnia w czasie studiów.

Pamiętać winni o tym, że studiowali dzięki wysiłkowi całego społeczeństwa z klasą robotniczą na czele i że to zobowiązuje ich do terminowego zakończenia studiów.

Ogromna większość absolwentów rozumie swoje zadania.

Istnieje jednak sporo takich absolwentów, którzy nie rozumieją swych obowiązków wobec planu produkcyjnego Akademii. Ludzie ci w znacznym odsetku przypadków zatrudnieni są w Służbie Zdrowia i w pewnej mierze uzupełniają szereg kadry zarówno terenowych placówek lecznictwa, jak i placówek naukowych. Tym pracującym absolwentom wydaje się, że w ten sposób mogą swoje opóźnienie w składaniu egzaminów uważać za usprawiedliwione, zapominając o tym jednak, że kierownikami instytucji, w których pracują, o tym, że pełnowartościowymi lekarzami, na jakich kraj nasz czeka, będą dopiero po ukończeniu studiów i otrzymaniu dyplomu.

Wśród pewnej części pracujących mamy wyraźne przypadki świadczące o gonitwie za groszem. Są to studenci, którzy przyjmują równocześnie cały szereg stanowisk i nie myślą nawet o ukończeniu studiów.

Stosunki w Służbie Zdrowia ulegają z roku na rok poprawie. W miarę tej poprawy zanikają i znikają ostatecznie ze stanowisk lekarskich absolwenci bez dyplomów. I już na obecnym etapie należy wyodrębnić pewne wnioski: ta część absolwentów, która z tych czy innych okoliczności nie potrafi uzupełnić założeń w terminie, która wykazuje niedostateczne przygotowanie z zakresu wiadomości teoretycznych, zostanie wykorzystana w charakterze felczerów. Po przejściu 5-letnich studiów na wydziale lekarskim, które według naszego zreformowanego programu zawierają znaczną ilość praktycznych zajęć klinicznych, absolwenci ci posiadają dostateczne przygotowanie do niesienia pomocy na pewnych odcinkach, do spełnienia funkcji leczniczych w ograniczonym zakresie. Przygotowana ustawa nadająca prawa i obowiązki felczerów absolwentom medycyny, którzy nie ukończą w terminie egzaminów, wedzie w życie w najbliższym czasie.

Byłoby jednak niesłusznym odbiciem prawdziwego obrazu stosunków gdybyśmy przypuszczali, że ilość opóźniających się stanowi bardzo duży odsetek. Większość akademii medycznych wykonuje swój plan, jednak z dużym opóźnieniem. Stosunkowo najmniejsze opóźnienie wykazuje Akademia Medyczna w Poznaniu, która dotąd wykonała plan na odcinku absolwentów roku 1950 w 54 proc.

Pocieszającym, bardzo znamienym i dobrze rokującym na przyszłość sygnałem jest przykład jaki nam daje Akademia Medyczna we Wrocławiu. Hasło przodujących studentów, hasło zacierpięte od klasy robotniczej — przedterminowo wykonało swoje zobowiązania — wykonało na wydziale lekarskim Akademię Medyczną we Wrocławiu 15 proc. absolwentów roku 1951, którym termin ukończenia studiów ubiega dopiero w czerwcu 1952 r. Absolwenci ci przedterminowo wykonaniem planu wykazali w pełni patriotyczną postawę i zrozumienie dla potrzeb budującej się socjalistycznej Służby Zdrowia.

Wysiłek ich zostanie oceniony. Absolwenci ci będą mieli możliwość szerokiego wyboru miejsca pracy na obszarze całej Polski, korzystając będą z pierwszeństwa przy obsadzaniu placówek pomocniczo - naukowych, skierowań na specjalizację, aspi-ranturę itp.

Zapał i wysiłek młodzieży wrocławskiej musi stać się momentem przełomowym i przykładem dla wszystkich pozostałych studentów akademii medycznych, którzy winni zdać sobie sprawę, że kierownictwo Służby Zdrowia jest zdecydowane radykalnie i natychmiast skończyć z ich opieszałością.

Prof. M. P. OSADKO

profesor Uniwersytetu Moskiewskiego

O studiowaniu ekonomii politycznej

produkcji dóbr materialnych: żywności, odzieży, mieszkan, opału. Dada ona prawa rządzące ekonomicznymi stosunkami ludzi, rozwój stosunków społeczno - produkcyjnych, tzn. ekonomiczne prawa rozwoju społeczeństwa. Marksistowsko - leninowska ekonomia polityczna, będąca podstawą całego rozwoju społecznego bada prawa likwidacji kapitalistycznego sposobu produkcji i prawa przygotowania, powstawania i rozwoju socjalizmu i komunizmu. Bada ona te prawa po to, by uźbroić wszystkich uczciwych ludzi pracy zrozumieniem ich i tym samym uczynić ich udział w walce o socjalizm bardziej świadomym, bardziej skutecznym, bardziej ofiarnym.

Radzieccy studenci pamiętają słowa towarzysza Stalina o tym, że każdy specjalista powinien poza znajomością swojej podstawowej specjalności posiadać umiejętność orientacji w prawach życia społecznego, umiejętność prawidłowej oceny zjawisk społecznych, faktów, wydarzeń: wielkich i drobnych, umiejętność prawidłowego reagowania na nie w interesach ludu pracującego, w interesach socjalizmu. Ekonomia polityczna jest właśnie jedną z takich nauk, które pomagają w wyrobieniu w sobie takiego zrozumienia, takiej umiejętności

DŻAMBUŁ DŻABAJEW

Wielka Konstytucja Stalinska

Rozbrzmiewaj, pieśni moja, w aulach, Słuchajcie, stopy, pieśniarza Dżambula. Przeżyłem niejedne ustawy, kodeksy Cieżarem nas gniołty, zginały nam plecy, Od tych kodeksów strumieniem lzy ciekły, Czoło bruzdami głęboko posiekły. Ustawy Allacha, ustawy Ablaja,¹⁾ Ustawy krwawego Mikołaja. Kazano z dziećmi nam się rozstawać Ludzi zabijała ustawa, Dziewczęta, jak było zwykli sprzedawać. Osiedla pustoszały od praw tych, Obrastali tłuszczem oprawcy, Na karku siedzieli ustawodawcy. Z imieniem prawa, niby huragan, Szło bezprawie, głód i zagłada.

Rozbrzmiewaj, pieśni moja, w aulach, Słuchajcie, stopy, pieśniarza Dżambula. Z malej ścieżyny — droga jest wielka, Morze wytryska ze źródła, Z kamienia stał się sprężysta wywodzi, Ze słowa mądrość ludowa się rozdzi, Owiane szczęścia ludzkiego oddechem, Dzieci nam rodzą się na pociechę, By pieśń kolchozowe powły nam włoski, Piosenki najmilsze, najcudniejsze piosenki

Dzwon dumno po kolchozowych aulach, Słuchajcie, stopy, pieśniarza Dżambula. Kastek, Kastelen, Karakon — wam śpiewam, Wielką konstytucję radziecką opiewam, Prawo, które radości przysparza, Prawo kwitnienia, co stęp przeobraża, Prawo, dla którego serce śpiewa, Prawo, które czyni, że młodość dojrzewa, Prawo, które ujarzma przyrodę, Prawo, które trud błogosławi narodów, Prawo rodzące czyn bohatera, Któremu drogę do chwały otwiera, Prawo radości uroczystej, Sławą co opromienia artystę, Prawo, przez które wiejskie dzieci W stołecznym się kształcą uniwersytecie, Prawo, że wszyscy jesteśmy równi W gwiazdozbiorze braterskich republik.

Śpiewajcie, pieśniarze, piosenki zanuście, Stalinską sławcie Konstytucję, Akyni,²⁾ z pieśnią ruszajcie na gody O wielkiej przyjaźni łączącej narody, Z pieśnią, by sławie ojczyzny kwitnącej, Z pieśnią przez trudy do zwycięstw wiodącej. Troską odepłi, dla życia ocali Narody — ojciec nasz, drogi Stalin,

spolszczył ARNOLD SŁUCKI

¹⁾ Ablaj — Chan kazachski z XVIII wieku.
²⁾ Akyn — pieśniarz kazachski.

Artykuł napisany specjalnie dla »Po prostu«

WIELKI poeta rosyjski Niekrasow pisał: „Poeta możesz nie być, lecz obywatelom być musisz”.

W słowach tych wyrażony jest postulat, by każdy człowiek zawsze czuł się obywatelom przy każdej czynności, stawiał swój obowiązek obywatelski ponad swoje prywatne interesy, by nie wegetował w zamkniętym kręgu, odgrazając się od całego świata, lecz był aktywnym uczestnikiem życia społecznego i społecznej walki.

Ze szczególną siłą słowa te brzmią obecnie, kiedy cały świat został rozbity na dwa obozy: obóz pokoju, demokracji i socjalizmu i obóz wojny, reakcji i faszyzmu. Stać na uboczu teraz nie wolno, bo w ten sposób pomaga się wojnie i reakcji. Szczególnie młodzieży nie wolno stać na uboczu. Przecież to jej przyszłość zagrożona imperializmem amerykańskim, usiłującym rozpętać nową wojnę światową, to przecież jej wolności zagraża sołdatka amerykańska i gospodarka USA — monopol kapitalistyczny.

Młodzież Związku Radzieckiego, a szczególnie studenci biorą aktywny udział w budownictwie komunizmu, w życiu społecznym, w walce o pokój. W kształtowaniu światopoglądu radzieckich studentów olbrzymią rolę odgrywa nauka ekonomii politycznej, stworzona przez wielkich myślicieli i rewolucjonistów — Marksa, Engelsa, Lenina, Stalina.

Ekonomia polityczna jest nauką szczególnego rodzaju. Bada ona ekonomiczne stosunki społeczno - produkcyjne, tzn. stosunki jakie układają się między ludźmi w procesie

Rozumiejąc to, studenci radzieccy poważnie studiują prace Marksa, Engelsa, Lenina, Stalina, by zostać nie tylko dobrymi specjalistami w swojej dziedzinie, lecz również aktywnymi działaczami społecznymi, ponieważ nie można być dobrym specjalistą w swojej dziedzinie, nie można służyć ludowi, nie będąc aktywnym uczestnikiem życia społecznego.

Radzieccy studenci studiują ekonomii polityczną z prac klasyków marksizmu - leninizmu. Konsektowanie tych prac stało się powszechną regułą, ponieważ konsektowanie — to jedna z najlepszych metod lepszego przyswojenia sobie tego, co się przeczytało, uszeregowania najważniejszych zagadnień, zrozumienia logicznego sensu dzieła.

Duże znaczenie dla studiowania ekonomii politycznej posiadają zajęcia seminaryjne. Na zajęciach seminaryjnych studenci samodzielnie, pod kierownictwem wykładowcy omawiają najważniejsze i najbardziej złożone zagadnienia ekonomii politycznej. Poprzez zajęcia seminaryjne studenci uczą się wyraźnie precyzować swój punkt widzenia, bronić go, uczą się koleżeńskiej dyskusji, wyrabiają w sobie zdolność krytycznego oceniania wystąpień swych towarzyszy.

Ekonomii polityczną studiuje się w oparciu o praktykę budownictwa gospodarczego. Studenci pracują w fabrykach, kolchozach i sowchozach, gdzie ogólne twierdzenia teoretyczne zostają realizowane w konkretnej praktyce budownictwa komunizmu, w praktycznej walce robotników i chłopów o wykonanie planów produkcyjnych.

W celu umocnienia więzi pomiędzy studiowaniem ekonomii politycznej a życiem oraz w celu rozwinięcia zainteresowań szerokich mas studenckich, na wielu wyższych uczelniach przeprowadza się specjalne studenckie konferencje teoretyczne. Na przykład, w bieżącym roku akademickim przeprowadzono na Uniwersytecie Moskiewskim dwie konferencje na temat powszechnego kryzysu kapitalizmu oraz budownictwa komunizmu w ZSRR.

Radzieccy studenci walczą o to, by studiowanie ekonomii politycznej odbywało się nie szablonowo, nie dogmatycznie, lecz tak, aby przyswoić sobie ducha, istotę rewolucyjnej nauki marksizmu - leninizmu. Dogmatyczne studiowanie ekonomii politycznej, zarówno w okresie studiów na wyższej uczelni, jak szczególnie później, w czasie pracy praktycznej po ukończeniu uczelni, nie oprócz szkody przynieść nie może.

(Dokończenie na str. 6-cj)

PRAWO które radości przysparza

Статья 118. Граждане СССР имеют право на труд, то есть право на получение гарантированной работы с оплатой их труда в соответствии с его количеством и качеством.
Право на труд обеспечивается социалистической организацией народного хозяйства, неуклонным ростом производительных сил советского общества, устранением возможности хозяйственных кризисов и ликвидацией безработицы.

Статья 121. Граждане СССР имеют право на образование.
Это право обеспечивается всеобщим обязательным начальным образованием, бесплатностью семилетнего образования, системой государственных стипендий отличившимся учащимся в высшей школе, обучением в школах на родном языке, организацией на заводах, в совхозах, машинно-тракторных станциях и колхозах бесплатного производственного, технического и агрономического обучения трудящихся.

АРТКУЛ 121. ОBYWATELE ZSRR MAJĄ PRAWO DO NAUKI.

PRAWO TO ZABEZPIECZAJĄ: Powszechnie obowiązkowe nauczanie początkowe, nauczanie bezpłatne, włączając nauczanie w szkołach wyższych, system stypendiów państwowych dla przyłaczających wiek szosci uczacych się w szkołach wyższych, nauczanie w szkołach w języku ojczystym, organizowanie w zakładach przez myślowych, sowchozach, na stacjach maszynowo-tractorowych i w kolchozach bezpłatnego nauczania mas pracujących wytworczey pracy, techniki i agronomii

Praca jest nie tylko prawem ludzi radzieckich. Praca stała się obowiązkiem i najwyższym zaszczytem, a jej wyniki — sprawdzianem wartości człowieka, sprawą jego honoru i ambicji. Profesor Swandze, uczestnik Wojny Ojczyźnianej za swe osiągnięcia w hodowli tytoniu otrzymał tytuł dwukrotnego Bohatera Socjalistycznej Pracy. We wsi rodzinnej Swandzego ustawiono jego brązowe popiersie jako wyraz szacunku mieszkańców dla swego bohatera.

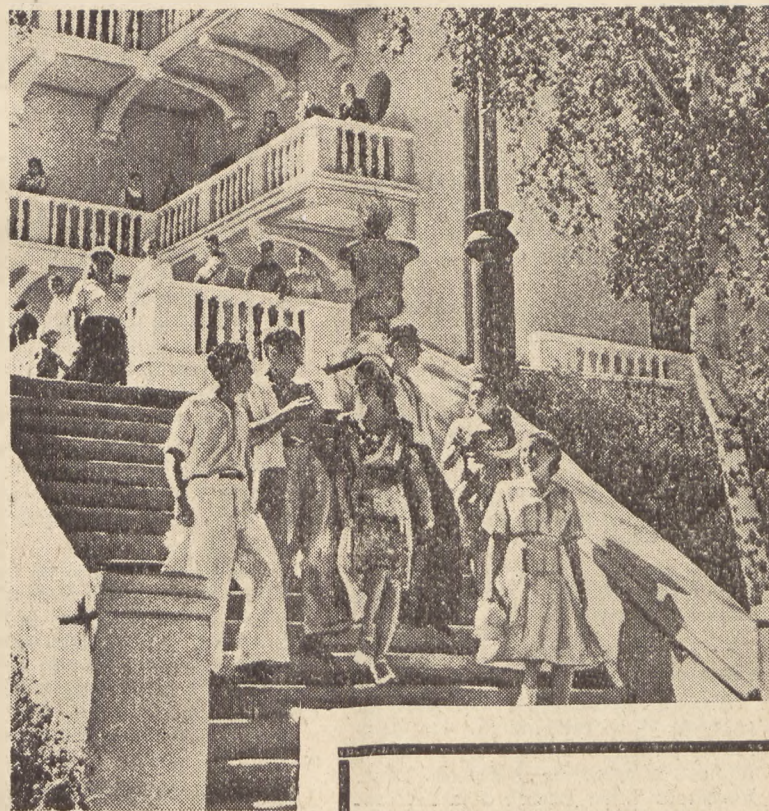

Статья 119. Граждане СССР имеют право на отдых.
Право на отдых обеспечивается установлением для рабочих и служащих восьмичасового рабочего дня и сокращением рабочего дня до семи и шести часов для ряда профессий с тяжелыми условиями работы и до четырех часов — в цехах с особо тяжелыми условиями работы; установлением ежегодных отпусков рабочим и служащим с сохранением заработной платы; предоставлением для обслуживания трудящихся широкой сети санаториев, домов отдыха, клубов.

ARTKUL 119. OBYWATELE ZSRR MAJĄ PRAWO DO WYPOCZYNNKU.

PRAWO DO WYPOCZYNNKU ZABEZPIECZAJĄ: SKROCENIE DNIA ROBOCZEGO DLA PRZYTŁACZAJĄCEJ WIEKŠOŠCI ROBOTNIKÓW DO SIĘDMU GODZIN, USTANOWIENIE COROCZNYCH URLOPÓW DLA ROBOTNIKÓW I PRACOWNIKÓW Z ZACHOWANIEM PŁACY ZAROBKOWEJ, ODDANIE DO UŻYTKU MAS PRACUJĄCYCH ROZLEGŁEJ SIĘCI SANATORIÓW, DOMÓW WYPOCZYNNKU, KLUBÓW.

60 milionów ludzi radzieckich — uczą się. Tak wygląda realizacja prawa do nauki gwarantowanego Konstytucją Stalinowską. Dotarło ono do ludów, które do niedawna nie miały swych alfabetów. Wala Wouł pochodzi z zamieszkującego daleką północ ludu Ewenków. Obecnie studiuje w Leningradzkim Instytucie Pedagogicznym. Wkrótce powróci w rodzinne strony, by uczyć setki Ewenków orientować się w tablicy Mendelejewa.

Fotografie na tej stronie: Sowieckij Sojuz, Regard, CAF

Potężny i piękny jest kraj radziecki. Nieobjęte są jego przestrzenie, niewyczerpane jego bogactwa, niezwykłe jego siły. Od Bałtyku do Oceanu Spokojnego, od ziem podbiegunowych do Pamiru ciągnie się kraj, w którym wszystko co najpiękniejsze, wszystko co wyróżnia go od innych jest związane z imieniem Stalina.

W tym kraju sto narodów żyje jak jedna rodzina. W tym kraju każdy młodzieniec i dziewczyna mogą sobie obrać dowolny zawód, każda z istniejących na świecie dziedzin wiedzy. W tym kraju siła istnieje po to, by poprzeć słabszych, mądrość — by udostępnić ją każdemu, męstwo — by bronić pokoju, bogactwo — by sycić wszystkich. W tym kraju marzeń urzeczywistnia się według planu.

W kraju tym rządzi prawo najsprawiedliwsze na świecie. Lud nazwał je KONSTYTUCJĄ STALINOWSKĄ

miennictwa został członkiem Akademii Nauk.

Wolność tę na wieki utrwaliła i zagwarantowała Konstytucja Stalinowska.

Szczęście! Ileż pokoleń o nie walczyło, ile milionów w walce tej ginęło. Ileż pieśni o nim złożono. Ileż, ile marzeń...

Szczęście stało się rzeczywistością, wcielono je w życie dwustu milionów. Do tworzenia go przyciągnięto wszystkie siły, całą skarbnicę wiedzy ludzkiej. Dla szczęścia ludzi łączy się morza, znosi się góry, tworzy się rzeki, zmienia się klimat. Dla szczęścia ludzi rozbija się atomy, każe się pszenicy rosnąć na krzakach, tworzy się nowe gatunki zwierząt. Dla szczęścia ludzi automatyzuje się proces produkcyjny w fabrykach, zmienia się pracę fizyczną w umysłową, wieś w ośrodek przodującej kultury.

Szczęście to zapewniła i zagwarantowała Konstytucja Stalinowska.

Burmy, Iranu, Egiptu, Marokka. Wzmaga się siła potężnego ruchu rewolucyjnego Francji i Włoch. Wzmaga się opór ludów Hiszpanii i Jugosławii. Wzmaga się walka klasy robotniczej i wszystkich postępowych elementów Niemiec Zachodnich, Japonii. Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych. Potężniejsze z dnia na dzień ogólnoludzki ruch pokojowy przeciwko imperializmowi.

Wielki płomień Konstytucji Stalinowskiej zapalił serca setek milionów, natchnął ich do walki o to, czego najgoręcej pragnie każdy uczciwy człowiek.

Konstytucja Stalinowska dobitnie przekonała każdego niezadowolonego jadem imperializmu człowieka, że szczęście i wolność leżą na ziemi. Trzeba tylko uciąć gnijącą łapę imperializmu, która krępuje ręce i zgina plecy ludzi pracy. Trzeba tylko skupić wszystkie siły by zadać ostateczny cios ludożerczemu potworowi.

Konstytucja Stalinowska stała się gwarancją zapanowania szczęścia na całej kuli ziemskiej.

5 grudnia 1936 roku, 15 lat temu, w Moskwie VIII Zjazd Rad uchwalił nową Konstytucję Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich. Projekt jej został stworzony pod kierownictwem towarzysza Stalina. Po raz pierwszy w historii świata ludzie otrzymali prawdziwe, nieczym nieskrępowane prawa. Po raz pierwszy w historii masy pracujące otrzymały Konstytucję, która nie ogranicza się do „zapisywania formalnych praw obywateli, lecz przenosi punkt ciężkości na sprawę gwarancji tych praw, na sprawę środków urzeczywistnienia tych praw“ (Stalin). Ludzie pracy otrzymali nie papier, służący do osłony bezprawia, nie frazes „kamufażowy, lecz realne, rzeczywiste prawo do pełnego szczęścia.

Stare jak świat jest słowo wolność. Stare jak ludzkość jest dążenie do niej. Ale rzeczywistością stało się dopiero w Kraju Rad. Słusznie otrzymał wolność współczesny człowiek, największym krajem na świecie, pastuch — prawo do utrzymania najzaszczytniejszego tytułu, Jakut, który nie miał przed Rewolucją własnego pis-

W swoim przemówieniu „O projekcie Konstytucji Związku SRR“ towarzysze Stalin powiedział:

„Będzie to dokument świadczący, że to, o czym marzyły i nadal marzą miliony uczciwych ludzi w krajach kapitalistycznych — zostało już urzeczywistnione w ZSRR.

Będzie to dokument świadczący, że to, co zostało urzeczywistnione w ZSRR, może być w zupełności urzeczywistnione również w innych krajach“.

Słowa towarzysza Stalina sprawdziły się w całej pełni. Dziś już jedna trzecia całej ludzkości wyzwoliła się spod jarzma imperializmu, zrzuciła wiekowe kajdany niewoli. W ślady największego kraju na świecie poszedł bohaterski naród chiński. Śladem Kraju Rad poszliśmy i my, zwycięsko budując socjalizm na przekór wszelkim trudnościom i ciemnym siłom. Śladem ZSRR poszły narody Czechosłowacji, Bułgarii, Węgier, Rumunii, Albanii, Mongolii, Korei, Wietnamu, Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Do walki o wolność narodową przeciwko imperialistom stanęły narody Malajów, Filipin,

W chwili obecnej pod przewodnictwem naszego Prezydenta towarzysza Bieria przygotowywany jest projekt nowej Konstytucji Polski i udowej. Niedługo projekt ten stanie się przedmiotem ogólnonarodowej dyskusji.

Nasza konstytucja będzie należała do typu tych, które zrodziła Konstytucja Stalinowska. Będzie ona, wzorem Konstytucji Stalinowskiej, bilansem przebytej drogi, bilansem już osiągniętych zwycięstw ustawodawczym utrwaleniem tego, co faktycznie zostało już osiągnięte i wywalczone, zapewni nam niebawmy rozkwit. Zapewni ona wzorem Konstytucji Stalinowskiej nie tylko prawa, lecz i gwarancje tych praw, zapewni środki ich urzeczywistnienia.

Dlatego też Dzień Konstytucji Stalinowskiej, dzień jej piętnastoletniego obchodów szczególnie uroczyste, szczególnie radosne. Jest on bowiem dla nas rekwizitą naszych zwycięstw, rekwizitą naszej szczęśliwej przyszłości.

W świsłec papieru zamienia burżuazja konstytucję w rządzonej przez siebie krajach. Oto naraz i piękne słowa konstytucji Republiki Francuskiej i ponura treść, jaka się z nimi kryje.

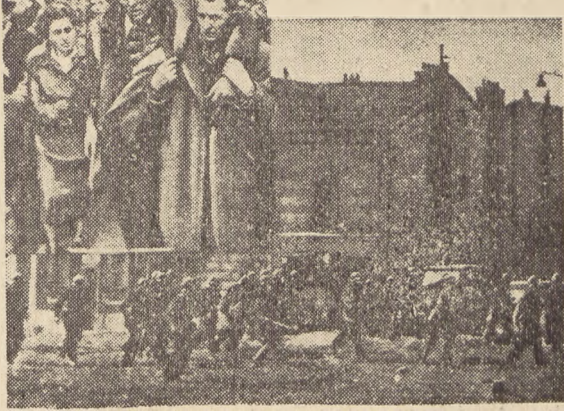
Chacun a le devoir de travailler et le droit d'obtenir un emploi. Nul ne peut être lésé, dans son travail ou son emploi, en raison de ses origines, de ses opinions ou de ses croyances. Tout homme peut défendre ses droits et ses intérêts par l'action syndicale et adhérer au syndicat de son choix.

La République Française, fidèle à ses traditions, se conforme aux règles du droit public international. Elle n'entreprendra aucune guerre dans des vues de conquête et n'emploiera jamais ses forces contre la liberté d'aucun peuple.

La Nation garantit l'égal accès de l'enfant et de l'adulte à l'instruction, à la formation professionnelle et à la culture. L'organisation de l'enseignement public gratuit et laïque à tous les degrés est un devoir de l'Etat.

KAZDY CZŁOWIEK MOŻE BRONIĆ PRAW I INTERESÓW PRZECZ AKCJE ZWIĄZKOWĄ I NALEŻEC DO ZWIĄZKU WEDŁUG SWEGO WYBORU.

Ranny i pobity w szarzy policyjnej robotnicy algierskiej tym narazili się władzom Francji, że brał udział w święcie 1-majowym (w rogu). A oto szarża policyjnej Mocha na robotników — metalowców, którzy wbrew lokautowi walczyli o prawo do pracy i chleba.

NARÓD PORĘCZA DZIECIOM I DOROSŁYM RÓWNY DOSTĘP DO WYKSZTAŁCENIA, WYSZKOLENIA ZAWODOWEGO I KULTURY. ZORGANIZOWANIE NAUCZANIA PUBLICZNEGO BEZPŁATNEGO I ŚWIECKIEGO JEST OBOWIĄZKIEM PAŃSTWA.

Wieloletnia brudna wojna przeciwko wolności Wietnamu — to jawny gwałt zadany konstytucji francuskiej. Ten krwawy żołdak imperializmu francuskiego z głową wietnamskiego patrioty w ręku — oto rycerz tej niepisanej, nie faktycznie obowiązującej we Francji konstytucji. Czolg francuskie na ziemi marokańskiej tratują nie tylko wolność ludu marokańskiego, lecz również konstytucyjną wolność ludu francuskiego.

REPUBLIKA FRANCUSKA WIERNIE SWEJ TRADYCJI STOSUJE SIĘ DO NORM MIĘDZYNARODOWEGO PRAWA PUBLICZNEGO. NIE BĘDZIE ONA PROWADZIŁA WOJNY W CELU PODBOJU I NIGDY NIE UŻYJE SWEJ SIŁY PRZECIWKO WOLNOŚCI INNEGO LUDU.

KAZDY MA OBOWIĄZEK PRACOWAĆ I PRAWO OTRZYMAĆ PRACĘ. NIKT NIE MOŻE BYĆ KRZYWDZONY W PRACY LUB ZAWODZIE Z POWODU SWEGO POCHODZENIA. PRZEKONAN LUB WIARY

Rośnie liczba bezrobotnych we Francji. Przed urzędami zatrudnienia wydłużają się kolejki ludzi szukających pracy. Oto grupa Polaków osuniętych brutalnie z pracy, a następnie z granic Francji z rąk swego polskiego pochodzenia, z rąk swych postępowych przekonani. W środku tow. Nowocień — wyrzucony w 1949 r. z Francji, dziś sekretarz ZG ZMP.

